

Ogrădeasa

Ioan Daniel

Ogrădeasa e taina pășunii pe unde oile-ți aduni peste fire de iarbă , pe mușchi și priviri , până în umbră , când pașii îți zboară în ochii oilor , pe muchiile firului de iarbă .

Ogrădeasa e mersul prin iarbă în frunte la turmă când soarele arde și vara toridă fruntea îți moaie cu gândul la oi , cu gândul la turmă , printre ele să te strecorei , până la apă să le conduci , ca toate în voie să beie , așa cum doresc.

Din Zgleamăn pân la Halauă Ogrădeasa

se-ntinde cu iarba cea bună , cu iarba de soi , ce este bună azi pentru oi . Părăul , și astăzi se scurge , și astăzi apa o duce la vale printre cele două râpi uriașe, două prăpăstii fiind și azi între Ogrădeasa Bogății de Jos și cea a Vadului cusută cu spini .

Rămâne pășunea , iarba rămâne , să fie păscută de oi pe muchia timpului până în soare apune , până în umbră , mioarele toate sătule să fie ca lapte.

De departe , în fruntea turmei de ești , Cetățuia Vadului mișcarea-ți surprinde , să știi .

Și Măgura Vadului e aproape , iar Zgleamănul , mâna-ți întinde cu turma să urci și iarba să-i vezi , cum turma o paște . Pașii-ți aleargă , și ochii-ți spre Măgură fug , până-n sprânceana dealului .

Mi-aduc aminte cum am pus pe firul apei ce vine printre Zgleamăn și Ogrădeasa un halău din floarea soarelui , făcând apa prin el să se scurgă ,și apoi să cadă de la înălțime în locul pe unde trecea .

Pe la Ogrădeasa mi-am păscut oile , acolo am fost și eu un păstor cu anii puțini , căci eu doar un copil turma-o pășteam și o hrăneam până înspre Halauă, pe Imașul din Jos .

Acolo era un păr la umbra căruia poposeam uneori cu turma , cu oile mele .

Pe acolo , păstoru e-n față la turmă , și oile cu grijă îi pasc pân la picioare, auzindu-le suflul și pașii.

Ogrădeasa e cântecul oii ce vine-n pășune , chemarea la apă-n părău , din umbră oaia să bea să-și stâmpere setea .

Acolo , oile-și cântă cântarea , cântarea ierbii , cu pașii în grabă , până pe muchia staului cu găleata cea plină ce ochi-ți încântă și te îmbie gustu să-i simți, până-n izvoare adânci .

La Ogrădeasa un pat mi-am făcut de mușchi din pădure , de lângă pădure, la umbră ca-n vis când ochiul deschis, la turmă privește .

Și era așa de pufos și de moale , arareori cum atingi vreunul ca el ,de parcă acolo eram pe plapuma moale dint-o altă lume adusă pe aripi de vânt , când vântul obraji-ți mângâie , până pe apele vremii din ceața subtilă pe dealuri ce umblă ca floarea-n izvoare .

Oile-mi pășteau iar eu mă odihneam în patul făcut cu mâinile mele , în farmecul acela de pășune ardeleană , ce ochii ți-i fură .

Cântecul ierbii pe mugurii zilei când turma-i aproape cu sete s-o pască . e Ogrădeasa în floare de raze , când soarele arde de sus , cu mii de raze mângâindu-ne ochii , iar pașii te duc pe firele ierbii , cu umbra cusuți.

Cântarea oilor pe măgura întoarsă a zilei , și nu pe a Vadului ,aici doar se cântă, la Ogrădeasa-n pășune când oile vin până la tufe la umbră să pască , să răsuflă puțin .

Ogrădeasa ochii ți-i plimbă sub aripi de vânt , până pe aripa zilei , ce-ți cântă și mersul și pașii , când ciocârlia spre cer se înalță , spre soare cântând cântarea pășunii , a zborului său în vara cea caldă cu raze țesută , în melodia ce-ți umple auzul , pe alte tărâmurii parcă fiind , pe alte meleaguri de vise . Visul curat când oile-și cântă cântarea ,cântarea ierbii , iar vântul răzbate până în umbră pașii pe ploaie , pe firele ierbii luându-te-n zbor , e visul pe ape ce umblă , pe palmele timpului în izvoare de raze, e visul ce ochii-ți străpunge , până pe măgura zilei în picuri de rouă ; Ogrădeasa numit .

POEZII ONLINE

Acolo florile cântă , și umbra și pașii , și apa-n pâraie ce curge , ca firul de iarbă ce urcă spre cer din tufele Ogrădesei .

În tufe , acolo , pe patul de mușchi , savuram norii și cerul , tufele și umbra, parba și oile-n turmă la umbră când pasc .

Era o plăcere pe patul acela moale , norii pe cer cum zboară să-i vezi , pe când cerul albastru , albastru-albastru , în urmă rămâne.

Pășteau oile liniștite la umbră prin tufe , iar eu pe patul de mușchi , mă delectam cu norii , cu umbra și cu cerul până departe , departe , dincolo de orice hotar cunoscut pe pământ .

În foițe de rouă cu ochii spre nori , clipele ni le înveleam cu cerul albastru , pe urmele oilor cu gândul pășind , ca într-o noapte din basme spre stele când zbori , Ogrădeasa și Zgleamănul lăsându-le departe în urmă , prin spice de nori .

La Ogrădeasa viața-i o floare , o floare pe aripi de vânt , cu pași de cristal , pe urmele ploilor din ceruri ce vin .

Ogrădeasa , e picurul ploii în iarbă ce vine , când vântul ochii ți-i mângâie ca roua pe flori dimineața .